

Sygn. akt: I C 354/16 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy w Jędrzejowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Katarzyna Wysoczyńska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Dagmara Pałka

po rozpoznaniu w dniu 23 lutego 2017 r. w Jędrzejowie na rozprawie

sprawy z powództwa P. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W.

przeciwko J. M.

o zapłatę

oddala powództwo

Sygn. akt I C 354/16 upr.

UZASADNIENIE

WYROKU ZAOCZNEGO z dnia 23 lutego 2016 roku

W dniu 28 września 2016 roku do tutejszego Sądu wpłynął pozew P. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W. przeciwko J. M. o zapłatę kwoty 413,12 zł z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu. W uzasadnieniu swego żądania strona powodowa wskazała, że wierzytelność przeciwko pozwanemu nabyła od (...), który zawarł

z pozwanym w dniu 10 kwietnia 2013 roku umowę pożyczki o nr (...). Strona powodowa wskazała nadto, że umowa przelewu wierzytelności została zawarta w dniu 31 marca 2016 roku, a na kwotę dochodzoną pozvem składają się kwota 400 zł tytułem należności głównej oraz kwota 13,12 zł tytułem odsetek.

Sąd ustalił co następuje:

Strona powodowa oraz (...) zawarły w dniu 31 marca 2016 roku umowę przelewu wierzytelności. W ramach umowy strony ustaliły, że P. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. nabywa od (...) wierzytelności objęte załącznikiem nr 5.

Dowód: umowa (k. 8-11).

W wydruku w formie tabeli z listy wierzytelności, wskazano dane J. M. oraz kwotę 600 zł jako zadłużenie i nr identyfikacyjny klienta, a także datę zawarcia umowy.

Dowód: wydruk (k. 12).

W piśmie bez daty powiadomiono pozwanego, że strona powodowa nabyła wierzytelność przeciwko niemu od (...).

Dowód: pismo (k. 13v).

W dniu 19 września 2016 roku został sporządzony wyciąg z ksiąg rachunkowych P. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W. reprezentowanego przez (...) Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych S.A., w którym wskazano, że w księgach Funduszu widnieje zadłużenie przeciwko J. M. z umowy pożyczki nr (...) w kwocie 413,12 zł.

Dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych (k. 7).

Sąd zważył co następuje:

W ocenie Sądu powództwo nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 509 §1 kc wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na rzecz osoby trzeciej, chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo w szczególności właściwości zobowiązania.

Na podstawie wskazanego przepisu przelew wierzytelności jest umową, na podstawie której dotychczasowy wierzyciel przenosi wierzytelność ze swojego majątku do majątku osoby trzeciej, a przedmiotem przelewu jest wierzytelność istniejąca, którą cedent może swobodnie rozporządzać i która jest w dostateczny sposób oznaczona (zindywidualizowana). W tym zakresie konieczne jest wyraźne określenie stosunku zobowiązaniowego, którego elementem jest zbywana wierzytelność. Wymaga się zatem oznaczenia stron tego stosunku zobowiązaniowego oraz przedmiotu świadczenia (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 15 października 2015 roku sygn. akt I ACa 492/15 LEX nr 184218; wyrok SN z dnia 11 maja 1999 r. III KKN 423/98 Biuletyn Sądu Najwyższego 2000/1 str. 1).

W ocenie Sądu obowiązkiem strony powodowej było wykazanie, że pozwany zawarł z pierwotnym wierzycielem ważną umowę pożyczki oraz że P. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. nabył tą konkretną wierzytelność przeciwko pozwanemu.

Podstawą dochodzenia przeciwko pozwanemu kwoty objętej żądaniem w ocenie strony powodowej jest umowa przelewu wierzytelności, wyciąg z ksiąg rachunkowych Funduszu oraz wydruk k. 12.

W ocenie Sądu te trzy dokumenty nie są wystarczające do uznania, że strona powodowa nabyła konkretną, zindywidualizowaną wierzytelność przeciwko pozwanemu, wskazaną w pozwie, a nadto nie stanowią dowodu istnienia samego zobowiązania pozwanego.

W uzasadnieniu wskazanego już orzeczenia z dnia 15 października 2015 roku sygn. akt I ACa 492/15 Sąd Apelacyjny w Białymstoku wskazał, że „w żaden sposób nie da się wywieść faktu nabycia przedmiotowej wierzytelności z wydruku zawierającego tabelkę, w której zamieszczone są dane pozwanego i inne informacje, a wydruk ten, niepodpisany przez strony umowy cesji, z całą pewnością nie jest też załącznikiem do tej umowy i w żaden sposób nie potwierdza, że przedmiotem przelewu wierzytelności względem pozwanego jest konkretna wierzytelność”.

Akceptując w całości wskazane przez Sąd Apelacyjny uwagi, Sąd doszedł do przekonania, że ogólna umowy sprzedaży wierzytelności i wydruk tabelki (k. 12), a także wyciąg z ksiąg rachunkowych, nie stanowiły wystarczających dowodów przemawiających za zasadnością żądania strony powodowej.

Jeżeli chodzi o umowę przelewu wierzytelności to ma ona charakter ogólny, nie wynika z niej, że faktycznie strona powodowa nabyła jakąkolwiek wierzytelność przeciwko pozwanemu. W ocenie Sądu uzupełnieniem umowy przelewu wierzytelności jest załącznik nr 5 do tej umowy, obejmujący konkretne wierzytelności objęte umową. Załącznik ten ma istotne znaczenie albowiem konkretyzuje przedmiot umowy przelewu wierzytelności.

W ocenie Sądu tylko umowa przelewu wierzytelności i załącznik do niej łącznie mogłyby być niewątpliwym dowodem na to, że strona powodowa nabyła konkretną wierzytelność przeciwko pozwanemu z umowy nr (...) z dnia 10 kwietnia 2013 roku.

W ocenie Sądu, przy uwzględnieniu rozważań wskazanych w uzasadnieniu wskazanego wyżej orzeczenia Sądu Apelacyjnego, dowodem potwierdzającym nabycie wierzytelności przeciwko pozwanemu ze wskazanej w pozwie umowy pożyczki, nie mógł być wydruk z k. 12. W szczególności należy wskazać, że wydruk ten nie został podpisany przez strony umowy przelewu wierzytelności, nie wiadomo także kiedy został sporządzony i przez kogo. Nadto w wydruku tym nie ma odniesienia do konkretnej umowy pożyczki jaką pozwany miałby zawrzeć z pierwotnym wierzycielem, nie tylko nie wskazano w ogóle charakteru umowy, ale nadto w załączniku tym nr identyfikacyjny klienta nie ma żadnego odniesienia do nr umowy pożyczki wskazanej w pozwie, czyli (...).

Nadto sam wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu (k. 7) nie mógł być dowodem potwierdzający wysokość wierzytelności i nabycie konkretnej wierzytelności przeciwko pozwanemu z umowy z dnia 10 kwietnia 2013 roku nr (...). Należy zważyć, że sam wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu nie korzysta z waloru dokumentu urzędowego, a jedynie jest dokumentem prywatnym potwierdzającym określony zapis w księgach rachunkowych funduszu (wyrok TK z dnia 11.07.2011 roku P 1/11 (...) Seria (...) 2011 nr 6 poz. 53; wyrok Sadu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 25 lipca 2015 roku I ACa 824/14 legalis 1213577).

Zapis z ksiąg rachunkowych bez odniesienia do konkretnych dokumentów, w tym wypadku umowy sprzedaży wierzytelności i szczegółowego załącznika do niej, a także źródła istnienia samego zobowiązania pozwanego, nie mógł być dowodem przemawiającym za zasadnością żądania pozwu.

Wreszcie należy wskazać, że strona powodowa nie przedłożyła samej umowy pożyczki, a zatem brak było możliwości weryfikacji wysokości żądania strony powodowej, nie wiadomo było bowiem jaka kwota była objęta umową pożyczki.

Mając powyższe na uwadze Sąd doszedł do przekonania, że strona powodowa nie udowodniła w sposób nie budzący wątpliwości, że nabyła wobec pozwanego konkretną wierzytelność z umowy z dnia 10 kwietnia 2013 roku nr (...), nie udowodniła wysokości swego żądania i wreszcie istnienia samego zobowiązania pozwanego.

Z uwagi na powyższe powództwo oddalono.